

Krabbe: Det er kun med Hensyn til nogle enkelte Vittringer af den høitagtede Premierminister, at jeg har ønsket Ordet. Den høitagtede Premierminister yttrede, at det andet Thing havde vedkjendt sig, at der i de Løfter og Tilfagn, som af en tidligere Regjering ere givne om, at Fællesforfatningen skulde vedtages af den danske Rigsdag, ikke laa den Betydning, som man har tillagt dem. Jeg har meget nølagtigt gennemgaaet det andet Things Forhandlinger i denne Sag, og jeg har ikke deri fundet nogen Vedkjendelse heraf eller nogen Vedkjendelse i den Retning. Vel har jeg seet enkelte Vittringer, men nogen Vedkjendelse har der ikke været i dem; denne skulde da i alt Fald have givet sig tilkjende i en Afstemning. Det forekommer mig ogsaa, at den høitagtede Premierminister dog tidligere har tillagt disse Tilfagn en større Vægt, end han egentlig nu gjør. Hvis jeg ikke feiler, har saaledes den høitagtede Premierminister i Fortalen til den sidste Udgave af et Bærk, han nylig har udgivet, omtrent udtalt sig paa den Maade, at han beklager, at Regjeringen havde givet disse Løfter, da det efter hans Anskuelse kun var Hs. Majestæt Kongen, der kunde og burde og skulde give Fællesforfatningen, og derved forekommer det mig dog, at den høitagtede Premierminister har lagt en Betydning i disse Løfter, i disse Tilfagn, som han nu ikke vil have, der skal ligge i dem.

Premierministeren: Jeg maa dog i Anledning af det sidste Foredrag gjøre den Bemærkning, at jeg ikke har sagt, at man i Folkethinget udtrykkeligt havde vedtaget den Fortolkning af Forbeholdet, som jeg troer med Grund bør være Basis for Fællesforfatningens Indførelse; men jeg har sagt, at man, hvad enten det nu er skeet af egentlige Rettsgrunde, eller af moralske-politiske Grunde, ikke har villet holde fast paa, at Fællesforfatningen skulde blive forelagt og vedtagen paa Rigsdagen, og altsaa, da det, som af en æret Taler er bemærket, ved et Forhold som dette mere kommer an paa moralske eller politiske Grunde, paa at holde ved, hvad der kan bestaae med det Høies Bølfærd, end hvad der kan deduceres af egentlige Rettsgrunde, saa har jeg fundet, at det var Noget, som jeg med Føie kunde

paaberaabe mig. Den ærede Taler har citeret, hvad jeg i et Skrift, der udkom paa en Tid, da jeg ikke var i Ministeriet, har yttret med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg troer ikke, at Citationen er saa fuldstændig, at man deraf kan see, hvad Meningen var. Jeg har ikke tvivlet paa, at det var den rette Fremgangsmaade fra Regjeringens Side at see at forene sig med Rigsdagen om Maaden, hvorpaa Fællesforfatningen skulde gives; men jeg har kun troet, at der ingen streng Berettigelse er, og jeg troer, at de Mænd, der have virket til, at man i mange Henseender er kommen Regjeringen imøde, have rettelig indseet den Tilstand, hvori vi befinde os, og have fundet, at det var aldeles uklogt og unyttigt, om man nu vilde gaae ind paa Paastanden om en Berettigelse til at vedtage Fællesforfatningen, der efter de Forhold, hvorunder vi befinde os, er aldeles umulig. For saavidt iøvrigt en anden æret Taler har udtrykt sig, som om jeg vilde, at Rigsdagen skulde blindt hen, uden mindste Kundskab eller Anelse om, hvad Fællesforfatningen indeholder, vedtage den Grundlovsbestemmelse, der overlod det til Regjeringen at give den, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at denne Sag ikke bliver afgjort paa den første Rigsdag, men at den skal gaae endnu til to Rigsdage, og, dersom det Forslag, jeg har optaget, og som oprindeligt er stillet af Ordføreren i Folkethinget, men som ikke der kom under Afstemning, gaaer igjennem, saa vil der være endnu en sjerde Rigsdag, hvorved det endeligt skal vedtages, at Fællesforfatningen skal indføres, og denne sidste Rigsdag vil kunne have en Forvisning om, at Fællesforfatningen vil stemme overeens med Statens Interesse og være til Gavn for Staten og svarende til dens hele Forhold, hvilken man nu ikke kan have, og der er vistnok meget gode Grunde, hvorfor man ikke i dette Dieblif kan meddele Fællesforfatningen og gjøre den til Gjenstand for almindelig Discussion, der ikke blot vilde blive ført her i Danmark, men ogsaa i de øvrige Statsdele.

Krabbe: Maa jeg bede om Ordet til en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Landstingsmand har allerede 2 Gange høvt Ordet, men under Forudsætning af, at Thinget ikke har